

Letnik 1910.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XC. — Izdan in razposlan dne 10. decembra 1910.

Vsebina: (Št. 214—216.) 214. Razglas o izpričevalih ženske obrtne šole za šivanje perila in za krojaštvo v Bruku ob Muri. — 215. Ukaz, s katerim se na podstavi pooblastila, podeljenega v zakonu z dne 23. junija 1891. l., izdaja nov pravilnik o prometnih olajšavah za parnike, ki vozijo obdobjno med pristani pogodbenega carinskega ozemlja obeh držav avstrijsko-ogrske monarhije. — 216. Razglas o prenosu opravil signiranja kolkov in kolkovne založbe od osrednjega kolkovnega urada na dvorno in državno tiskarno na Dunaju.

214.

Razglas trgovskega ministra v porazumu z ministrom za javna dela z dne 21. novembra 1910. l.

o izpričevalih ženske obrtne šole za šivanje perila in za krojaštvo v Bruku ob Muri.

Ženska obrtna šola za šivanje perila in za krojaštvo v Bruku ob Muri se na podstavi § 14 d, odstavka 3, zakona z dne 5. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 26), oziroma ukaza trgovskega ministra v porazumu z ministrom za bogočastje in nauk z dne 26. julija 1907. l. (drž. zak. št. 180) vzprejema v seznamek tistih obrtnih učilišč, kojih izpričevala nadomeščajo dokaz redno dovršenega učnega razmerja, ako ženske zglasé na ženske in otroške obleke omejeni-krojaški obrt.

Ritt s. r.

Weiskirchner s. r.

215.

Ukaz ministrstev za finance in trgovino z dne 27. novembra 1910. l.,

s katerim se na podstavi pooblastila, podeljenega v zakonu z dne 23. junija 1891. l. (drž. zak. št. 76), izdaja nov pravilnik o prometnih olajšavah za parnike, ki vozijo obdobjno med pristani pogodbenega carinskega ozemlja obeh držav avstrijsko-ogrske monarhije.

V porazumu z udeležanima kraljevima ogrskima ministrstvom se na podstavi pooblastila, podeljenega v zakonu z dne 23. junija 1891. l. (drž. zak. št. 76), izdaja nastopni novi pravilnik o prometnih olajšavah za parnike, ki vozijo obdobjno med pristani pogodbenega carinskega ozemlja, z začetkom veljavnosti od 1. dne januarja 1911. l.

Z imenovanim časom se razveljavijo priloga VI k ukazu z dne 23. junija 1891. l. (drž. zak. št. 78) ter ukaza z dne 13. julija 1892. l. (drž. zak. št. 155) in z dne 14. junija 1894. l. (drž. zak. št. 159).

Biliński s. r.

Weiskirchner s. r.

Pravilnik

o prometnih olajšavah za parnike, ki vozijo obdobjno med pristani pogodbenega carinskega ozemlja obeh držav avstrijsko-ogrske monarhije.

§ 1.

Tistim plovstvenim podjetjem, ki prevažajo osebe in blago edino le med pristani avstrijsko-ogrskega pogodbenega carinskega ozemlja na obdobjnih voznjah z narodnimi parniki po naprej objavljenih voznih redih, se lahko dovolijo v § 2 natančneje oznamenjene prometne olajšave po pogojih, določenih v nastopnem.

§ 2.

Parniki, ki uživajo prometne ugodnosti, so oproščeni:

1. dolžnosti imeti ladijski manifest;

2. dolžnosti, naloženo tuzemsko blago imeti izkazano s carinskimi listinami, toda ne kraté dolžnosti, obstoječe gledé tega za neocarinjeno blago, in ne kraté zaveznosti, imeti v redu nakladne in tovarne listine;

3. prepovedi zapluti v mrtve, to se pravi blagovnemu prometu ne odprte pristane, ako je pristanje v takih pristanih omenjeno v voznem redu in dokler temu ne nasprotuje poseben zaukaz pomorskega zdravstvenega oblastva;

4. prepovedi vkladati in razkladati po noči in

5. dolžnosti izprositi si carinskouradno dovoljenje za vsa vkladanja in razkladanja.

§ 3.

Blago se vklada in razklada v pristanih, v katere se zaplove po voznem načrtu, brez daljnega carinskouradnega posredovanja, toda ne kraté v dohodarstvenem interesu potrebnega občega nad-

zorstva in morda s posebnimi predpisi zaukazanega nadzorovanja prometa gledé določnega blaga.

Zlasti ostanejo parniki, ki uživajo prometne ugodnosti, podvrženi obstoječim predpisom o užitnini in o državnih monopolih ter tudi gledé eventualnih pristojbin posredujočih organov.

§ 4.

Organi finančne straže in carinski organi imajo pravico tako v pristanu kakor tudi na voznji vsakčas prihajati na te ladje in preiskovati ter pregledovati njih naklad.

§ 5.

Naklad ladij sme sestajati samo iz blaga, ki je iz pogodbenega carinskega ozemlja ali ki je ocarinjeno; inozemsko neocarinjeno blago, ki se prevažá v vezanem prometu, morajo spremljati carinske listine, ki so potrebne za izkaz.

Da postavi to poslednje blago pravočasno na namembni carinski urad, to dolžnost ima voditelj ladje (ne kraté zakonite zaveznosti strank), pri poštnih pošiljativah pa poštni zavod.

§ 6.

K ladijskemu provijantu spadajoča živila in užitne reči morajo biti iz pogodbenega carinskega ozemlja ali pa ocarinjena.

Predmeti, ki služijo za vzdrževanje in za obratovanje ladje in strojev, pa so carine prosti.

O teh carine prostih provizijskih predmetih ladje mora voditelj ladje pisati natančen račun

o gradivu, ki se naj vsakikrat, kadar se gradivo spravlja na ladjo, predloži carinskemu uradu dotičnega pristana v potrdilo in razen tega na vsakokratno zahtevanje pokaže pregledujočim carinskim organom in organom finančne straže.

§ 7.

Opravne in opremne predmete ladje mora podjetje vpisati v inventar, ki se uradno potrdi.

Vsako pomnožbo ali vsako zmanjšanje inventarja je treba v treh dneh naznaniti carinskemu uradu pristana, v katerem se izvrši ta izprememba, sicer nastopi kazen zaradi izvršenega tihotapstva s temi predmeti.

Carinski urad, na katerem se priglasijo pomnožba ali zmanjšanje ladijskega inventarja, mora dotične vpise inventarja potrditi pritisnivši uradni pečat.

§ 8.

Na ladjah, ki uživajo prometne ugodnosti, sme biti samo režijski tobak ali tobak carinskega inozemstva, ki je izkazan s potrebnimi dopustilnimi in ocarinjevalnimi listinami.

§ 9.

Dokler trajajo prometne ugodnosti, to je od začeta nakladanja za pogodovano vožnjo do konca razkladanja, ko se je dovršila ta vožnja, je parnikom prepovedano:

1. zapluti v carinsko inozemstvo ali svobodni okoliš;

2. na morju sploh stopiti v dotiko z drugimi ladjami in ladjicami — ne gledé na primere sile na morju;

3. v pristanih oddajati blago brez carinsko-uradnega posredovanja drugim ladjam ali ladjicam ali ga prevzemati od njih; neposredne prekladanje v pristanu z ladje na ladjo med parniki, uživajočimi plovstvene ugodnosti, je izvzeto od te prepovedi; prav tako se ta prepoved ne nanaša na ladjice in pristanske ladje, določene za pristajanje ter za vkladanje in razkladanje, v pristanih, v katerih ni neposrednih pristajališč.

§ 10.

Ko je končana prometne ugodnosti uživajoča vožnja, sme parnik, ko je podal poprej pismeno

naznanilo carinskemu uradu dotičnega pristana, voziti v carinsko inozemstvo ali v svobodni okoliš in potem je ta parnik na takih vožnjah podvržen obče veljajočim carinskim in manifestnim predpisom.

Po taki vožnji se sme začeti nakladanje za prometne ugodnosti uživajočo vožnjo šele potem, ko se je to vnovič pismeno zglasilo na carinskem uradu.

Carinski urad mora z revizijo dognati, da ni na ladji, izvzemši inventarske predmete in kar je carine prostega, eventualno tudi iz inozemstva dobljenega gradiva za vzdrževanje ladje in strojev ter obratnega gradiva (§§ 6 in 7), blaga katerekoli vrste, ki se ni že obravnavalo carinskouradno.

Ako se ne najde nobena spotika, je treba takoj podeliti dovoljenje za nakladanje za vožnjo, uživajočo prometne ugodnosti.

Ako se eventualno ima ladijski manifest, se je moral poprej popolnoma rešiti.

Ako se naj nastopi vožnja v carinsko inozemstvo iz pristana, pogodovana vožnja pa naj se ne začne zopet iz tistega, temveč iz drugega pristana, mora carinski urad prvega pristana odvzeti oblastveno odobreni vozni načrt (§ 19) in ga z zadevno obvestilno karto takoj po pošti poslati carinskemu uradu poslednjega pristana; carinska znamenja (§ 21) pa je dati pod uradno zaporo in jih izročiti kapitanu z njegovo osebno odgovornostjo in jamstvom proti prejemnemu potrdilu, ki ga svojeručno podpiše, z dolžnostjo, pokazati jih carinskemu uradu pristana, od katerega se naj zopet začne pogodovana vožnja, da sname uradno zaporo, ki mora biti dotlej nepoškodovana.

Carinski uradi morajo o naznanilih voženj v carinsko inozemstvo ali v svobodne okoliše vsakikrat nemudoma kratko poročati naravnost predstojnemu finančnemu deželnemu oblastvu ter navesti ukrenjene odredbe in o teh naznanilih pisati posebne zabeležke po vzorcu A, katerim je prilagati zglasila; v posebnem razpredelku je zapisati uspeh opravljene preiskave ladje ter navesti ime tistih organov, ki so jo opravili.

V te zabeležke je vpisovati tudi tiste parnike, katerim je na posebno dovoljenje finančnega ministrstva s posebnimi pogoji, določenimi od primera do primera, dovoljeno redno voziti od kakega pristana pogodovane vožnje v določene pristane v carinskem inozemstvu ali v svobodnem okolišu in zopet nazaj.

Te zabeležke je treba sklepati mesečno in jih predložiti finančnemu oblastvu prve stopnje, ki jih mora popreskusiti in hraniti pet let.

§ 11.

S parniki, uživajočimi prometne ugodnosti, se ravna, dokler traja vsakočasna ugodnost, tako, kakor da spadajo k pogodbenemu carinskemu ozemlju. Zato se kaznuje uvoz inozemskega, neocarinenega blaga brez carinskouradnih izkaznih listin na takem parniku kakor izvršeno tihotapstvo.

Ako se najdejo na parniku, uživajočem prometne ugodnosti, ki je priplul v tržaško pristanišče, ko se je izkrcalo blago in popotniki, ob reviziji ladje, ki se vrši potem vsakikrat, linijski užitniki zavezani predmeti, ki ne spadajo k ladijskemu živežu, jih je treba vzeti v kazen zaradi poskušenege tihotapstva.

Za preiskavo in kaznovanje veljajo v kraju, v katerem se je stvar zasledila, obstoječa dohodarstvena kazenska pravila.

§ 12.

V koliko je voditelju ladje in podjetju naložena odgovornost za dohodarstvene prestopke, izvršene na pogodovanem parniku, je presoditi po dohodarstvenih kazenskih predpisih.

Isto velja o stvarnem jamstvu blaga in ladje kakor plovila.

§ 13.

Finančni upravi je dano na voljo, da dá parnike na pogodovanih voznjah spremljati po organih finančne straže. Plovstveno podjetje mora skrbeti, da se ti organi primerno brezplačno nastanijo, njihove potnine povrniti državnemu zakladu in jim oskrbe, ki jo imajo mornarji za znižano ceno, dajati za enako odškodnino.

§ 14.

Vkladanje blaga, čigar izstop čez carinsko mejo se mora dokazati, na parnike, uživajoče prometne ugodnosti, ne velja za izstop v carinsko inozemstvo (§ 11).

§ 15.

Izpremembe določene vozne poti so praviloma dovoljene le v primerih dokazane sile na morju. Vendar sme bližnji carinski urad dovoliti tudi sicer posamezne izpremembe, ako se temeljito obrazložijo.

V tuzemskih pristanih, v katerih se pristane ob takih izjemnih primerih, se sme hkratu zglasivši na carinskem uradu neovirano izkladati in vkladati, zlasti poštno pošiljatve; v mrtvih pristanih je treba nemudoma poročati najbližnjemu carinskemu uradu ali bližnjemu oddelku finančne straže.

§ 16.

Podjetje, ki se poganja za prej omenjene olajšave za novo prometno progo, mora za to pismeno prositi pri tistem finančnem deželnem oblastvu, v čigar upravnem okolišu je proga, ako se pa ta proga razteza v okoliš dveh ali več finančnih deželnih oblastev, pri tistem finančnem deželnem oblastvu, v čigar okolišu ima podjetje svoj sedež, oziroma podjetnik svoje bivališče.

Prošnje podjetnikov, oziroma podjetij, ki imajo svoje bivališče, oziroma svoj sedež v eni državi, za podelitev prometnih ugodnosti za progo, ki vozi zgolj ob obrežnem ozemlju druge države, je vlagati pri tistem finančnem deželnem oblastvu, v čigar upravnem okolišu leži proga, in, ako se razteza proga tudi v okoliš drugih finančnih deželnih oblastev iste države, pri tistem finančnem deželnem oblastvu, v čigar okolišu je izhodni pristan dotične proge.

Prošnji je treba priložiti vozni načrt, po katerem se naj vrše pogodovane voznje, in natančno imenovati vse parnike, ki se porabljajo za te voznje.

§ 17.

Dovoljevati obdodne, prometne ugodnosti uživajoče voznje, so v obče pristojna finančna deželna oblastva, in sicer odloči tisto finančno deželno oblastvo, pri katerem je po določilih sprednjega para-grafa vložiti prošnjo.

Pristojno finančno deželno oblastvo naj, ako se naj na dotični progi razen pristanov svojega upravnega okoliša pristane tudi v pristanih v upravnem področju drugih finančnih deželnih oblastev iste države, odloči v porazumu s soudeležnim finančnim deželnim oblastvom.

Ako se pristaja na progi v pristanih obeh državnih ozemelj, je dovoljenje prometnih olajšav pridržano porazumu obeh finančnih ministrstev. Finančna deželna oblastva pa so pooblaščenca, zlasti v primerih nujnosti pridržujé dodatno ministrstveno odobrenje, ko so se poprej dogovarjala s pristojnim finančnim oblastvom drugega državnega ozemlja, tudi za take proge začasno dovoliti prometne olajšave, oziroma privoliti v nameravano začasno

dovoljenje prometnih olajšav po pristojnem finančnem deželnem oblastvu druge države, ako zoper vozni načrt dotične proge s stališča carinske kontrole ni nikakega zadržka.

Dovoljenje pristajati na voznjah, uživajočih prometne ugodnosti, v svobodnih okoliših in v carinskoinozemskih pristanih, podelita finančni ministrstvi v medsebojnem porazumu le izjemoma in s posebnimi kontrolami, ki se določijo od primera do primera.

§ 18.

Ko je podjetje dobilo obvestilo, da so se priznale prometne olajšave, mora razmnožiti vozni red, poodčitivši okolnost, da uživa proga prometne ugodnosti, in dotičnemu finančnemu deželnemu oblastvu izročiti v obvestilnem dekretu določeno število izvodov, da jih podeli vsem carinskim uradom in organom finančne straže, ki pridejo v poštev.

Prav tako mora podjetje takoj sestaviti inventarje pripuščenih parnikov in o tem podati naznanilo.

§ 19.

Finančno deželno oblastvo da za vsak parnik, ki je vstavljen v progo, uživajočo prometne ugodnosti, en izvod voznega načrta opremiti z izrečno na ime dotičnega parnika glasečo se dovolilno klavzulo.

Z dovolilom finančnega oblastva opremljeni izvod voznega načrta je treba imeti seboj na parniku, za katerega se je podelilo, in služi potem za izkaz pri carinskih organih in organih finančne straže.

§ 20.

Potem se poveri inventar na parniku in se z natančno revizijo dožene, da je ladja prazna izvzemši inventarske predmete in carine prosto ladijsko provizijo.

Uspeh revizije je zapisati na voznem načrtu, ki je opremljen z oblastvenim dovolilom in ki ga je izročiti voditelju ladje.

Hkratu naj carinski urad pristana, iz katerega se naj začenejajo pogodovane voznje, izroči voditelju ladje proti povračilu napravnih stroškov predpisano carinsko zastavo (§ 21), ki se uradno zaznamuje s tem, da se razločno pritisne uradni pečat; za carinska znamenja po noči predpisane svetilnice

(§ 21) mora voditelj ladje pokazati temu carinskemu uradu, ki jih naj uradno oznameni s tem, da namesti uradni svinčeni pečat.

Preden se popolnoma ne izpolné ti pogoji, se ne smejo začeti voznje, ki uživajo prometne ugodnosti.

§ 21.

Ves čas, dokler trajajo pogodovane voznje po voznem redu in dokler se mudé parniki v pristanih, morajo imeti carinska znamenja.

Za carinska znamenja služijo:

- a) po dnevu, to je od solnčnega vzhoda do solnčnega zahoda, carinska zastava,
- b) po noči, kadar pride parnik v kak pristan in dokler se mudi tam, posebna luč.

§ 22.

Carinska zastava ima zeleno barvo, je en meter dolga in ravno tako široka, z belo, 25 centimetrov široko dijagonalno progo od gornjega zunanjega do spodnjega notranjega ogla (ki meji na zastavino vrv).

Imeti jo je treba nad telesom ladje na mestu, kjer se dobro vidi (Raa, Gaffel ali mastopp).

§ 23.

Po noči, to je od solnčnega zahoda do solnčnega vzhoda, služi, kadar pride parnik v pristan in dokler se mudi v njem, za carinsko znamenje modra luč, 1½ do 2 metra prilično navpično nad belo, sprednjo sidrovo lučjo.

§ 24.

Vselej kadar se nastopi voznja, ki ne uživa prometnih ugodnosti, ali kadar se prekinejo prometne ugodnosti uživajoče voznje zaradi popravil ladje ali strojev i. e., naj dotični carinski urad takoj odvzame carinsko znamenje ter z dovolilom finančnega oblastva opremljeni izvod voznega načrta proti pismenemu prejemnemu potrdilu in naj jih zopet izroči odtegnivši svoječasno podeljeno prejemno potrdilo šele, kadar se zopet začnejo prometne ugodnosti uživajoče voznje in ko se je ladja vnovič brez spotike pregledala.

Carinski uradi naj carinska znamenja in vozne načrte odvzamejo in zopet izročajo vedno nemudoma ob vsaki uri po dnevu in po noči in ne da bi pobirali pristojbine.

Kadar se odloži ali odtegne dovolilo za prometne ugodnosti uživajoče vožnje, je treba carinske zastave vrniti carinskemu uradu brez pravice do odškodnine in je odtegniti izvod voznega reda, ki je opremljen z dovolilom finančnega oblastva; tudi je treba sneti uradno oznamenilo s svetilnic, ki služijo za carinsko znamenje.

§ 25.

Ako ima do tega neupravičena ladja v §§ 22 in 23 določena carinska znamenja ali ako se zasači s ponarejenim, prenarejenim ali podtaknjenim oblastvenim dovolilom (§ 19), bo treba to, ne gledé na kazni, ki nastopi eventualno po občem kazenskem zakonu, obravnavati kakor poskus uvoznega tihotapstva gledé vseh delov naklada po veljajočih dohodarstvenih kazenskih predpisih.

Ladja ne sme nadaljevati vožnje in jo je treba (obvestivši pristanski urad) zadrževati v pristanu, kjer se zasači, oziroma, ako se zasači na vožnji, spraviti v bližnji pristan in ladji se sme šele tedaj dati prostost, ko so plačane ali vsaj zadostno zagotovljene vse carinske in drugačne dohodarstvene pristojbine in kazenski zneski.

Ako ladja nima nikakega blaga, je voditelja ladje kaznovati po dohodarstvenih kazenskih predpisih zaradi dohodarstvenega prestopka nerednosti v prevažanju blaga, ako preiskáva ne poda primera izvršenega tihotapstva.

§ 26.

Prometne ugodnosti uživajoče parnike, ki se zasačijo brez predpisanih carinskih znamenj, je takoj ustaviti — izvzemši primere višje sile — in nadaljevati smejo vožnjo šele tedaj, kadar je to, da nimajo carinskih znamenj, opravičeno tako, da se ne pokaže utemeljena sumnja dohodarstveno škodljivih dogodkov.

Ako ni take sumnje, je voditelja ladje kaznovati po dohodarstvenih kazenskih predpisih zaradi dohodarstvenega prestopka nerednosti v prevažanju blaga.

Ako se pa, skrbno preskušujé okolnosti, pokaže na važne razloge oprta sumnja, da so dohodarstveno škodljivi dogodki vzrok, da parnik nima carinskih znamenj, mora voditelj ladje dokazati tuzemski izvir ali ocarinitev gledé tistega blaga,

gledé katerega se pokaže ta sumnja, ali plačati ali zadostno zagotoviti vse zanj pripadajoče carinske in drugačne dohodarstvene pristojbine in kazenske zneske, drugače je to blago prevzeti v uradno hrambo.

Šele potem se sme nadaljevati vožnja.

§ 27.

Ako se zasači parnik, ki uživa prometne ugodnosti, na vožnji ali v kakem pristanu brez predpisane oblastvenega dovolila (§ 19), mora voditelj ladje dati pojasnilo; ako trdi, da je izgubil to dovolilo, je po najkrajšem, eventualno brzojavnem potu dobiti pojasnilo od carinskega urada zadnjega pristana, v katerem je pristal, ali je parnik v tem pristanu še imel dovolilo. Ako se ta navedba potrdi, je voditelju ladje o tem izdati potrdilo, ki služi za izkazovanje v nadaljnjih pristanih, v katerih pristane po voznem načrtu, in dovoliti nadaljevanje vožnje.

V vsakem posameznem takem primeru mora dotični carinski urad to nemudoma naznaniti naravnost nadrejenemu finančnemu deželnemu oblastvu.

Ako pa voditelj ladje ne more dati pojasnila in ako se pojasnilo tudi ne more dobiti z brzojavnim vprašanjem pri carinskih uradih drugih pristanov, ki so v voznem načrtu, je ravnati prav tako, kakor je to zaukazano z veljajočim redom za ladijski zapisnik gledé tistih ladij, ki se zasačijo brez ladijskega zapisnika, in je torej dohodarstveni kazenski spotikljaj sprožiti zaradi poskušene uvoznega tihotapstva gledé vseh delov naklada.

§ 28.

Ob prihodu in ob odhodu parnika, ki uživa prometne ugodnosti, se mora carinski urad dotičnega pristana prepričati, da ima ladja uradno dovolilo za vožnjo, uživajočo prometne ugodnosti, da ima predpisana carinska znamenja in da se je držala določenega voznega reda.

Za pristanišče določeno carinsko inozemsko neocarinjeno blago, ki je morda na ladji, je z dotičnimi nakaznimi listinami postaviti na carinski urad.

§ 29.

Ako priplove ladja precej zakasnelo v pristan, je treba takoj po najkrajšem potu ustno pojasniti vzrok zamude in je gledati na to, ali se zamuda opraviči tako, da se ne pokaže nikaka utemeljena sumnja dohodarstveno škodljivih dogodkov.

Kadar ladja izdatno zakasnelo odplove iz pristana in ako ni sprožiti spotikljaja v zmislu § 31, naj carinski urad brez odloga vroči voditelju ladje potrdilo, da se je zakasnil, po priloženem vzorcu B pritisnivi uradni pečat; to potrdilo mora voditelj ladje v nadaljnjih vmesnih pristanih pokazati carinskemu organom, ki pridejo na pristajališče, da pismeno vstavijo čas odhoda, in ga oddati carinskemu uradu pristana, v katerem je morda zamuda dohitena, sicer pa carinskemu uradu zadnjega pristana (namembnega pristana) voznje.

§ 30.

Ako je prometne ugodnosti uživajoči parnik že s potrdilom o opravičeni zamudi priplul v vmesni pristan in ako nastane tukaj nadaljnja zamuda, mora dotični carinski urad na potrdilu, ki ga pokaže voditelj ladje, zaznamovati vnovič nastalo zamudo.

§ 31.

Ako se spozna, da ob prihodu v pristan dognana izdatna zamuda nasproti oblastveno odobrenemu voznemu redu ni na podlagi pojasnila, ki se zahteva po § 29, brez pomisleka, je voditelj ladje dolžen izkazati se o izviro iz pogodbenega carinskega ozemlja ali izkazati, da je ocarinjen ves naklad, in je z ladjo ravnati po zaukazu § 26.

Dotični carinski urad mora preskušujé stvarni položaj ravnati z največjo vestnostjo, se skrbno ogibati vsakega neutemeljenega zaviranja prometa in le ob važnih razlogih zahtevati izkaz in začeti postopek po § 26.

§ 32.

Voditelje prometne ugodnosti uživajočih parnikov, ki so bili zaradi tihotapstva dvakrat ali večkrat pravomočno obsojeni ali ki so bili ponovno zasačeni, da niso imeli predpisanih carinskih znamenj (§ 26), sme finančno deželno oblastvo do dobe dveh let izključiti od vodstva parnikov, ki uživajo prometne ugodnosti.

§ 33.

Prometne ugodnosti v zmislu tega predpisa dovoljujejo za to poklicana finančna oblastva po svobodnem preudarku in, ako se najde, da je predloženi vozni načrt sê stališča carinske kontrole brez pomisleka.

Dovoljuje se brez časovne omejitve in se more dovoljenje vsakčas svobodno preklicati. V primeru zlorabe se lahko takoj proglási, da je izgubilo veljavo.

V nujnih primerih more vsako finančno deželno oblastvo podjetju odtegniti dovoljenje prometnih olajšav za svoj upravni okoliš, naznanivši to ostalim udeleženiim finančnim deželnim oblastvom.

§ 34.

Da so se začasno ali trajno ustavile voznje na progi, uživajoči prometne ugodnosti, to mora podjetje takoj naznaniti finančnemu deželnemu oblastvu.

§ 35.

Za nameravane izpremembe voznega reda gledé časov odhoda in prihoda, gledé pristanov, v katerih se pristane, ter za eventualno pomnožbo števila voženj na isti progi, je pravočasno poprej zaprositi dovoljenje pri finančnem deželnem oblastvu, oznamenjenem v § 16.

To oblastvo naj ravna s to prošnjo po § 33 in naj se dogovori z ostalimi morda udeleženiimi finančnimi deželnimi oblastvi. Odloči se po določilih § 17.

Začasne razlike od odobrenega voznega reda, n. pr. da izjemoma pristane v pristanih, ki niso vzprejeti v voznem načrtu, da se začasno izpremené vozni časi, da se nadomeščajo parniki i. e. r., je, ne gledé na primer § 15, odstavek 2, pristojno tisto finančno deželno oblastvo, v čigar upravnem okolišu je pristan, v katerem se začne dotična voznja; ako bi se proga raztezala v okoliš drugega finančnega deželnega oblastva ali tudi v okoliš druge države, je o tem nemudoma obvestiti finančna deželna oblastva, ki pridejo v poštev.

Nadalje so pri progi, ki gre ob obeh državah, udeležena finančna deželna oblastva pooblaščena dovoljevati nameravane izpremembe voznega načrta gledé voznih časov in izpuščanja pristanov, pač pa je odločba za vse druge stalne izpremembe voznega načrta pridržana obema finančnima ministrstvom.

O prošnjah podjetnikov, oziroma podjetij, ki imajo svoje bivališče, oziroma svoj sedež v eni državi, za odobrenje izprememb voznega načrta na progi, ki vozi zgolj ob obrežju druge države, odloča po § 17, odstavek 4, pristojno finančno deželno oblastvo, ki se mora potem, ako bi se dotična proga raztezala v okoliš drugega finančnega deželnega oblastva, dogovoriti s tem oblastvom, preden podeli dovoljenje.

§ 36.

Za aktiviranje nameravanih izprememb voznega načrta veljajo zmislu primerno v §§ 18, 19 in 20 ukrenjeni zaukazi.

§ 37.

Ako se naj parnik, ki doslej ni bil določen za to, vstavi v progo, uživajočo prometne ugodnosti, se mora zanj poprej zaprositi izdaja oblastvenega dovolila, ki se napiše na izvodu voznega načrta in se glasi na ime tega parnika, pri tistem finančnem deželnem oblastvu, v čigar področje spada pogodovana proga, ali iz čigar področja izhaja pogodovana proga.

Preden sme ta parnik začeti prometne ugodnosti uživajoče vožnje, mora biti inventar sestavljen in poverjen in potrjeno brez spotike opravljene revizije ladje pristavljeno na razpoložnem izvodu voznega načrta.

Ako se naj taki parniki porabljajo samo začasno, se lahko namesto sestave in preskušnje inventarja eventualno zaprosi in uvede uradno spremstvo (§ 13); v tem primeru ni treba imeti carinskih znamenj.

V posebno nujnih primerih sme dotični carinski urad v prvem odstavku omenjeno uradno dovolilo za novovstavljeni parnik izdati na izvodu voznega načrta. To dovolilo je, ako treba, pozneje zamenjati za dovolilo, ki ga izda finančno deželno oblastvo, kateremu mora carinski urad takoj poročati.

O dovoljenju, da se sme trajno vstaviti nov parnik, mora finančno deželno oblastvo obvestiti tudi ostala finančna deželna oblastva, v kojih področje se razteza proga, ki uživa prometne ugodnosti.

§ 38.

Ako hočejo parniki po prihodu z vožnje, uživajoče prometne ugodnosti, toda preden izložijo svoj

naklad, pluti v kak svobodni okoliš ali v carinsko inozemstvo, se more narodnost naloženega blaga varovati samo tedaj, ako je mogoče nadeti popolnoma varno zaporo prostora in tovorov in ako to dovoli pristojno finančno oblastvo prve stopnje.

Izjemoma lahko pri vožnjah v svobodni okoliš odpade ta zapora, ako se uvede uradno spremstvo.

§ 39.

Finančna deželna oblastva morajo ukreniti, da uradnik finančne straže pomorske službe ali njegov namestnik vsaj enkrat v letu natančno pregleda inventar opravnih in opremljenih predmetov ladje (§ 7) in račun o gradivu (§ 6) tistih parnikov, ki opravljajo prometne ugodnosti uživajoče vožnje v njihovem upravnem okolišu ali iz njega.

Ne gledé na to imajo carinski uradi in organi finančne straže dolžnost, kadar se pokaže sum, takoj začeti tako revizijo; pri tem pa se ne sme ovirati promet.

§ 40.

Zaukazi tega pravilnika se polno uporabljajo tudi na obdobje parniške proge med pristani pogodbenega carinskega ozemlja, ki že sedaj uživajo prometne ugodnosti.

Vzorec A.

C. kr. carinski urad.

Zabeležba

o

vožnjah, ki so jih napravili na prejšnje naznanilo prometne ugodnosti uživajoči parniki v inozemstvo ali v kak svobodni okoliš.

Za mesec 19 . . .

s (z) . . . prilogami.

Opomnja: Pismena zglasila tvorijo prilogo te zabeležbe.

Tekoča številka	I m e		Vožnja v inozemstvo ali v svobodni okoliš zglášena, kam, dan in ura	Ime opraviteljev, ki so odvzeli carinska znamenja in vozni načrt	Opomnja
	parnika	plovstvenega podjetja			
1	2	3	4	5	6

Zglasilo, da se zopet začne pogodovana vožnja, izročeno dne	Ime opraviteljev, ki so		Opomnja
	opravili revizijo ladje	izročili kapitanu carinska znamenja in vozni načrt	
7	8	9	10

Vzorec B.

Potrdilo.

Parnik je na vožnji, ki uživa prometne ugodnosti, z ur zamude odplul danes iz tega pristana in ni bilo vzroka sprožiti spotikljaj v zmislu § 31 pravilnika.

C. kr. carinski urad

. dne 19 . . .

L. S.

216.**Razglas finančnega ministrstva
z dne 3. decembra 1910. l.****o prenosu opravil signiranja kolkov in kolkovne
založbe od osrednjega kolkovnega urada na dvorno
in državno tiskarno.**

Na podstavi Najvišjega sklepa z dne 10. maja 1909. l. se z veljavnostjo od 1. dne januarja 1911. l. prenašajo opravila uradnega natiskovanja kolkovnih vrednostnic in kolka za kvarte, potem opravila založbe kolkovnih vrednostnic, kolikor oskrbuje ta opravila sedaj osrednji kolkovni urad na Dunaju, na dvorno in državno tiskarno na Dunaju.

Osrednji kolkovni urad naj ima od 1. dne januarja 1911. l. naprej, ustrezno svojem omejenemu delokrogu, oznamenilo „C. kr. kolkovni urad na Dunaju“.

S tem, da se odkaže služba signiranja kolkov dvorni in državni tiskarni, kateri bo tudi poverjeno sprejemanje pripadajočih kolkovnin in zaloga uradnih znamk zapornic za kvarte, so izpremenjena gledé pristojnosti za oskrbovanje teh opravil v države glavnem in prestolnem mestu dunajskem zadevna določila ministrstvenega ukaza z dne 27. oktobra 1881. l. (drž. zak. št. 127) v izvršitev zakona o kolku za kvarte in ministrstvenega ukaza z dne 23. februarja 1900. l. (drž. zak. št. 36) o uradnem natiskovanju kolkovnih vrednostnic.

Biliński s. r.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru,

izhaja v založbi c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj Seilerstätte št. 24, tudi v letu 1911. v nemškem, češkem, italijanskem, hrvaškem, poljskem, rumunskem, maloruskem in slovenskem jeziku.

Naročnina za celi letnik 1911 državnega zakonika v vsaki teh osmih izdaj znaša za en izvod — bodisi, da se hodi ponj ali da se ta izvod pošilja poštine prosto — 8 K.

Naročevati je treba v založbi c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Seilerstätte št. 24, kjer se dobivajo tudi posamezni letniki in posamezni kosi državnega zakonika.

Ker se državni zakonik naročnikom oddaja, oziroma pošilja samó, če se je plačala prej letna naročnina zanj, je ob enem naročilu priložiti zanj pripadajoči znesek; da se more hitro in brez pritožb vročevati po c. kr. pošti, je poleg natančnega naslova stanovanja povedati tudi dotični poštni dostavni okraj.

Posamezni letniki nemške izdaje se dobivajo:

Letnik 1849. za	4 K 20 h	Letnik 1870. za	2 K 80 h	Letnik 1891. za	6 K — h
" 1850. "	10 " 50 "	" 1871. "	4 " — "	" 1892. "	10 " — "
" 1851. "	2 " 60 "	" 1872. "	6 " 40 "	" 1893. "	6 " — "
" 1852. "	5 " 20 "	" 1873. "	6 " 60 "	" 1894. "	6 " — "
" 1853. "	6 " 30 "	" 1874. "	4 " 60 "	" 1895. "	7 " — "
" 1854. "	8 " 40 "	" 1875. "	4 " — "	" 1896. "	7 " — "
" 1855. "	4 " 70 "	" 1876. "	3 " — "	" 1897. "	15 " — "
" 1856. "	4 " 90 "	" 1877. "	2 " — "	" 1898. "	6 " — "
" 1857. "	5 " 70 "	" 1878. "	4 " 60 "	" 1899. "	10 " — "
" 1858. "	4 " 80 "	" 1879. "	4 " 60 "	" 1900. "	7 " — "
" 1859. "	4 " — "	" 1880. "	4 " 40 "	" 1901. "	6 " — "
" 1860. "	3 " 40 "	" 1881. "	4 " 40 "	" 1902. "	7 " 50 "
" 1861. "	3 " — "	" 1882. "	6 " — "	" 1903. "	9 " — "
" 1862. "	2 " 80 "	" 1883. "	5 " — "	" 1904. "	5 " — "
" 1863. "	2 " 80 "	" 1884. "	5 " — "	" 1905. "	6 " — "
" 1864. "	2 " 80 "	" 1885. "	3 " 60 "	" 1906. "	12 " — "
" 1865. "	4 " — "	" 1886. "	4 " 60 "	" 1907. "	13 " — "
" 1866. "	4 " 40 "	" 1887. "	5 " — "	" 1908. "	9 " — "
" 1867. "	4 " — "	" 1888. "	8 " 40 "	" 1909. "	8 " 50 "
" 1868. "	4 " — "	" 1889. "	6 " — "		
" 1869. "	6 " — "	" 1890. "	5 " 40 "		

Prodajna cena za letnik 1910. se naznani začetkom januarja 1911. l.

Posamezni letniki v drugih sedmih jezikih počeni z l. 1870. se dobivajo po istih cenah, kakor nemška izdaja.

Ako se naroči vsaj 10, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika naenkrat, se dovoli 20% popusta, ako se naroči vsaj 25, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika naenkrat, 25% popusta, in ako se naroči vsaj 35, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika na enkrat, 30% popusta.

NB. Tisti kosi državnega zakonika nemške izdaje, ki naročniku sploh niso došli ali pa so mu došli nedostatni, naj se reklamirajo najdalje v štirih tednih potem, ko so izšli, in kosi nenemških izdaj najdalje v šestih tednih po izdaji kazal in naslovnega lista k posameznim izdajam naravnost v c. kr. dvorni in državni tiskarnici na Dunaju, III. okraj, Rennweg 16.

Kadar poteče ta rok, se bodo kosi državnega zakonika izročevali brez izjeme samo proti plačilu prodajne cene ($\frac{1}{4}$ pole = 2 strani po 2 h).

Ker so v nemški izdaji vsi letniki od l. 1849. naprej, in v izdajah ostalih sedmih jezikov vsi letniki od leta 1870. naprej popolnoma popolnjeni, se dobiva ne samó vsak posamezni letnik za zgoraj omenjeno prodajno ceno, ampak tudi vsak posamezni kos vseh teh letnikov za prodajno ceno ($\frac{1}{4}$ pole = 2 strani po 2 h) iz zaloge c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Seilerstätte št. 24; s tem je vsakemu moči dopolniti nedostatne (pomankljive) letnike ter si liste urediti po tvarinah.